

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1502 מיום 29 ביוני, 1946.

פקודת ירושה (תיקון).

מס' 38 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הירושה.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הירושה (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הירושה, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.
פרק קל"ה.

תיקון סעיף 14 ש
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 14 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף-קטן שבו והתחלתו בסעיף-
הקטן הבא:—

„(2) אפשר להעניק תעודה קיום צוואה לאפוטרופוס שנתמנה לפי הצוואה, או — אם לא נתמנה אפוטרופוס לפי הצוואה, או אם מת האפוטרופוס שנתמנה לפני הצוואה או ויתר על קיום הצוואה או שאינו מוסמך — לזוכה בטובת הנאה לפי הצוואה או לכל אדם ראוי אחר.“

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

28 ביוני, 1946.

פקודת פיצויים (הגנה) (תיקון).

מס' 39 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפיצויים (הגנה), 1940.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפיצויים (הגנה) (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.
מס' 18 לש' 1940.

תיקון סעיף 2 ש
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן בהוספת ההגדרה הבאה בסופו של אותו סעיף:—
„פקודת 1946“ מובנה פקודת הפיצויים (הגנה) (תיקון), 1946.

תיקון סעיף 3 ש
הפקודה העיקרית.

3. סעיף-קטן (1) של סעיף 3 מן הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים —
„במשך התקופה המתחילה ביום עשרים ושישה באבגוסט, אלף ותשע מאות ושלשים ותשע וגומרת ביום שיכריז עליו הוד מלכותו בדבר מלך במועצה כיום שבו נסתיימה שעת-החירום“

החלפתן במלים הבאות —

„בזמן כל-שהוא לאחר 26 באבגוסט, 1939.“

הכנסת סעיף הרש
א8 בפקודה
העיקרית.

4. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית, מיד לאחר סעיף 3 שבאותה פקודה, ויהיו
רואים אותו כאילו היה מוכנס בה תמיד:—

א3. מקום שהמציאה הרשות הלוקחת באנגרייה או הרשות הרוכשת רכוש כל-שהוא שנלקח באנגרייה או שנרכש במסיבות כאלה שיש בהן כדי להקנות זכות בפיצויים לפי הפקודה, לשימוש של אדם כל-שהוא שאינו אותה רשות, ישלם אותו אדם — בהיעדר הסכם כל-שהוא עם הממשלה באותו עניין — לממשלה אותו סכום, בדרך פיצוי או בדרך השתתפות בהוצאות שבהן עמדה הממשלה ביחס ללקיחתו „זכות פנייה“.

באנגרייה או לרכישתו של אותו רכוש, שיהיה עשוי להיות צודק מחוץ התחשבות בכל המסיבות:

בתנאי שמקום שרכוש כל-שהוא שנלקח באנגרייה או שנרכש כאמור לעיל הומצא לשימושם של שני בני-אדם או יותר, שאינם הרשות הלוקחת באנגרייה או הרוכשת, בין בעת ובעונה אחת ובין בתקופות שונות, יחולק הסכום, שאותו צריכים לשלם בני-אדם אלה לפי הסעיף הזה, ביניהם באותו אופן העשוי להיות צודק."

5. סעיף 8 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת הסעיף-הקטן הבא מיד לאחר סעיף-קטן (5) שבאותו סעיף:—

תיקון סעיף 8 של הפקודה העיקרית.

"(6) מתוך כפיפות להסכם כל-שהוא בין הממשלה ובין בעל סחורות כל-שהן, שאליהן מתייחס סעיף-קטן זה, מקום —

(א) שנלקחו סחורות כל-שהן באנגרייה לפני תחילת תקפה של פקודת 1946, ואתה לקיחה באנגרייה עומדת בחקפה בתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, או
(ב) שבתאריך תחילת תקפה של אותה פקודה, או לאחריה, נלקחו סחורות כל-שהן באנגרייה

באותן מסיבות, שיש בהן כדי להקנות זכות בפיצויים לפי הסעיף הזה, יהיו רואים את הבעלות על אותן סחורות כאילו הוקנתה לכתר או תוקנה לכתר, הכול לפי העניין. החל מזמן הלקיחה באנגרייה, משחורות מכל משכנתה, משכון, שעבוד או חיוב אחר כיוצא באלה."

6. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 8 שבאותה פקודה:—

הכנסת סעיף חדש 8 בפקודה העיקרית.

8א. למרות כל דבר הכלול בסעיף 8, מקום שנלקחו סחורות כל-שהן באנגרייה בזמן כל-שהוא לפני תחילת תקפה של פקודת 1946, ולפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת הוחזרו אותן סחורות לאדם, שממנו נלקחו באנגרייה, או לבעליהן של אותן סחורות, תהיה מידת הפיצויים, שיהיו עשויים להיות משתלמים לפי הפקודה הזאת, בגין אותה לקיחה באנגרייה, ויהיו רואים אותה כאילו היתה תמיד, אותה מידה עצמה שנקבעה בסעיפים-קטנים (1) עד (6) של סעיף 6 בגין לקיחה באנגרייה של אניות, כל-ירכב או אווירונים:

בתנאי שקביעותיו של הסעיף הזה לא תפגענה בפעולתו של הסכם כל-שהוא על תשלום כל-שהוא (בין בדרך פיצויים ובין באופן אחר) בגין כל לקיחה כזאת באנגרייה כנ"ל."

7.—(1) סעיף-קטן (3) של סעיף 10 מן הפקודה העיקרית יופקע, והסעיפים-הקטנים הבאים יבואו במקומו:—

תיקון סעיף 10 של הפקודה העיקרית.

"(3) לתכלית הכרעה בדבר תשלום פיצויים לפי הפקודה הזאת, בסכומים שאינם סכומים הצריכים להיות מוכרעים בבית-דין של ספנות מכוח תקפן של קביעותיה הקדומות של הפקודה הזאת, היא יהיה בית-דין כללי לנזיבות (זקרוי להלן "בית-הדין הכללי")."

(4) בית-הדין הכללי יהיה מורכב מרשימת מועמדים זרואיים להיות זוגרים, שימנם הנציב העליון, ואחד או יותר מהם ימנם הנציב העליון ליושב-ראש או ליושב-ראש של בית-הדין הכללי.

(5) לשם טיפול בסכסוך כל-שהוא (לרבות כל סכסוך שהזול להתברר לפני תחילת תקפה של פקודת 1946) יהיה בית-הדין הכללי מורכב מיושב-ראש של אותו בית-דין:

בתנאי שיהיה הנציב העליון רשאי להורות — בין בדרך-כלל ובין בגין כל מקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים — שיהיה בית-הדין הכללי מורכב מיושב-ראש שישב לדין עם חבר אחד או חברים אחדים של אותו בית-דין; במקרה כזה יבחר יושב-ראש בית-הדין הכללי באותו חבר או באותם חברים:

ובתנאי נוסף שלמרות כל הוראה יוכל בית-הדין הכללי — מקום שלפני בירור סכסוך כל-שהוא, שהועבר לבית-הדין הכללי, הודיעו הצדדים שבאותו סכסוך, בהודעה בכתב שנמסרה

לרשם של בית־הדין הכללי, על הסכמתם לדבר — להיות מורכב, לתכלית הכרעה בסכסוך ההוא. רק מחבר אחד של בית־הדין הכללי.”

(2) בית־הדין הכללי, שנתכונן לפי הפקודה העיקרית, יהיו רואים אותו כבית־הדין הכללי, שבגינו נקבעו קביעות בסעיף־קטן (3) של סעיף 10 מן הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בסעיף־קטן (1) של הסעיף הזה, ורשימת החברים של בית־הדין ההוא — כפי שעמדה בתקפה בתחילת תקפה של הפקודה הזאת — יהיו רואים אותה, עד אשר ישנה אותה או יפקיענה הנציב העליון, כאילו היא מהווה רשימת מועמדים הראויים להיות חברים לבית־הדין הכללי, שאותם מינה הנציב העליון לפי סעיף־קטן (4) של סעיף 10 מן הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בסעיף־קטן (1) של הסעיף הזה.

8. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 12 של אותה פקודה:—

הכנסת סעיף חדש
12א בפקודה
העיקרית.

12א. מקום שבהמשך להודעה כל־שהיא על תביעת פיצויים לפי הפקודה הזאת, שניתנה למחלקה ממשלתית או לרשות הצבאית הנוגעת בישובה של אותה תביעה (הקרויית להלן „הרשות“) בהתאם לסעיף 12 או 14, הציעה הרשות בכתב — לאחר תחילת תקפה של פקודת 1946 — לשלם לתובע ללא תנאים סך כל־שהוא (לרבות כל סך העשוי להשתלם מפרק זמן למשנתו) כפיצויים, ובמשך שלושה חדשים למן קבלת אותה הצעה לא קיבל אותה התובע ולא הביא את העניין בפני בית־הדין לספנות או בית־הדין הכללי (הכול לפי העניין) כסכסוך הטעון הכרעה לפי הפקודה הזאת, רשאית הרשות למסור לתובע הודעה בכתב שבה תדרוש ממנו להביא את העניין בפני בית־הדין לספנות או בית־הדין הכללי (הכול לפי העניין) כסכסוך הטעון הכרעה לפי הפסקה הזאת, ואם חדל התובע מלמלא אחר אותה הודעה — במשך שלושה חדשים למן מסירתה, כי אז יהיו רואים את הסך, שהציעתהו הרשות כנ”ל, כאילו הסכימו עליו התובע והממשלה שאלה יהיו הפיצויים המשתלמים לתובע לפי הפקודה הזאת, אלא־אם כן יושב בינתיים למעשה הסכסוך מתוך הסכם בין התובע ובין הממשלה.”

„פיצויים המשתלמים
אם חדל התובע
מלמלא אחר הודעה
להביא כסכסוך בפני
בית־דין.”

9. סעיף 17 של הפקודה העיקרית יופקע והסעיף הבא יבוא במקומו:—

הפקעת סעיף 17 של
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף אחר.

17. כל הודעה, שלפי הפקודה הזאת נדרש או תורשה למסרה לאדם כל־שהוא, אפשר יהיה למסרה באמצעות הדואר למקום מגוריו או עסקיו הרגיל הנודע לאחרונה של אותו אדם או בא־כוחו המורשה כהלכה או — במקרהו של תובע פיצויים — לפי כתבתו של התובע הרשומה בהודעת התביעה שלו, או לפי כתבתו של עורך־הדין שלו (אם יש כזה בנמצא), הרשומה כן, או שאפשר למסרה לאותו אדם או לבא־כוחו או לעורך־דין שלו (אם יש כזה בנמצא) באופן אישי.”

„מסירת הודעות.”

10.—(1) תקנות הפרוצדורה בפני בית־הדין הכללי לפיצויים (הגנה), 1941 (הקרויות להלן „הכללים העיקריים“) תתוקנה בהתאם להוראות הרשומות בתוספת על הפקודה הזאת.

(2) כדי למנוע ספק מכריזים בזה כי הכללים העיקריים אפשר יהיה להוסיף ולתקנם או להפקיעם, כולם או מקצתם, בכללים שיתקינם בית־הדין הכללי בהסכמתו של הנציב העליון לפי סעיף 11 של הפקודה העיקרית.

תיקון תקנות
הפרוצדורה בפני
בית־הדין הכללי
לפיצויים (הגנה),
1941.
עיתון מס' 29.5.41,
ע' 746.

תוספת.

תיקוני הכללים העיקריים, המקבלים נפקות לפי הפקודה הזאת.

כ"ל	תיקון
10 (1).	במקום המלה „בקשות“ המצוייה בשורה הראשונה של הכלל, תבואנה המלים הבאות: — „למרות העובדה כי בית־דין יוכל להיות מורכב משני בני־אדם או יותר, בקשות“.
24.	במקום המלים „וחתומה ע"י בית־הדין“, המצויות במשפט הראשון של הכלל, תבואנה המלים הבאות: — „וחתומה בידי החבר או החברים של בית־הדין“.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

28 ביוני, 1946.

פקודת עדות (תיקון).

מס' 40 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העדות.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

שם קצר.	1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העדות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת העדות, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.
תיקון סעיף 18 של הפקודה העיקרית.	2. סעיף 18 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים „או מורשה קונסולרי“, בכל מקום שהן מצויות בו, ובהחלפתן במלים הבאות: — „מורשה קונסולארי, ממלא־מקום קונסול כללי, ממלא־מקום סגן קונסול או ממלא־מקום מורשה קונסולארי“.
תחילת חוק־ף.	3. יהיו רואים את הפקודה הזאת כאילו נכנסה לתקפה ביום 16 ביולי, 1928.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

28 ביוני, 1946.

פקודת בריאות עם,

מס' 41 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בריאות העם, 1940.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

שם קצר.	1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בריאות העם (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת בריאות העם, 1940, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.
הפקעת סעיף 7 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.	2. סעיף 7 של הפקודה העיקרית יופקע והסעיף הבא יבא יבור במקומו: —
7. (1) האתר של כל בית־העלמין החדש יהיה טעון אישורו של המנהל, ואישור זה רשאי המנהל להעניקו או לסרב מלהעניקו לפי ראות עיניו המחלטת:	„אתר לבית־העלמין חדש טעון אישור.“

בתנאי, שהמנהל יסרב מלהעניק את אישורו, אם לא נחה דעתו —

(א) שבית־העלמין החדש יימצא במצב כזה, שלא יסכן כל נהר, באר או הספקת מים אחרת עקב זיהום; וכן

(ב) שבית־העלמין החדש לא יימצא בתאריך פתיחתו כדי רוחק הפחות ממאה מטרים מבית־המגורים הקייים הקרוב ביותר, או — אם יימצא בתאריך האמור כדי רוחק הפחות ממאה מטרים מבית־המגורים הקייים הקרוב ביותר — לא תהיה עלולה כל סכנת בריאות לאירע בגלל היותו נמצא שם.

קביעותיו של הסעיף־הקטן הזה באות להוסיף על, ולא לגרוע מן קביעותיה של תכנית היכב־עיר כל־שהיא.